

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 27

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A Musas dicit optimum esse ad amoris vulnus sanandum, remedium ac medicamentum, in Cyclôpe. Οὐδὲν ποτὶν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, Νικία, ἔτ' ἐργασον, ἐμοὶ δοκεῖ ἔτ' ἐπίτασον, Ἡ τὰ Πιερίδες.

TRISTITIAM ET MET. TRAD.

PROT.] id est, tristitiam, & metum ex animo eijciam: ægritudines, & curas omneis pellam. sic loquuntur poëtæ, cum significare volunt aliquid se obliuisci, aut negligere, aut deponere, ac delere ex animo velle. Homer. ὄδυσσ. θ. ἔπος δ' ἐπιρριβέβακται Δεινόν, ἀφ' αὐτὸ φέροιεν ἀνὰρπάζεσθαι θύελλαι. id est, si quid autem graue ac molestum dictum est, id ablatum diripiant & dissipent venti, seu procellæ.

Anacreon. Ἀπορίπλονται μέριμναι, Πολυφρόνιδες πεβυλαὶ ἐς ἀλοκτύπας ἀήτας. id est, abijciuntur ac dissipantur curæ, & sollicitæ cogitationes in ventos mare verberanteis, seu maris murmur excitanteis. Idē Εμῶν φρεσῶν μὲν αὐραὶ φέρεν ἔδοκα λύπας. id est, animi mei ægritudines auris dedi differendas. Theocr. Διοσκύρ. Ἰσὺν ποιδέε πολλά: τὰ δ' εἰς ὕψρον ὄχετο κύμα Πνοῆ ἔχουσ' ἀνέμοιο. habebam talia multa: sed hæc in fluctum maris abstulit venti flatus. Apollon. lib. 1. argon. ἀλλ' ἀνέμοιοι Δῶομεν ἀμπαλακίλω, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοτες. id est, at peccatum præteritum ventis tradamus, & vt antea, benevolentiam inter nos colamus. Catull. ad Ortalum. *Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis Effluxisse meo sorte putes animo.* Idem de nuptijs Pelei. *Irrita ventosa linguens promissa procellæ.* Idem ad Alphenum. *Idem nunc retrahis te, ac tua dicta omnia, factæque Ventos irrita ferre ad nebulas aërias finis.* Tibull. eleg. 5. lib. 1. *Hæc mihi fingebam, quæ nunc Caurusque, Notusq; Iactat odoratos vota per Armenios.* & Hor. Ode II. epod. *Vt hæc ingrata ventis diuidat Fomenta.* Lucret. lib. 4. *tu fac ne ventis verba profundam.* Virgil. Æneid. 9. *sed aura Omnia discerpunt, & nubibus irrita donant.*

B

PROTERVIS] sic Lucretius petulanteis Eurros, seu, vt habent alij libri, auras, dixit lib. 6. *Interdum per se ipsa furit petulantibus Eurris.*

SUB ARCTO.] duæ vrsæ in regione Aquilonari elucent, altera maior, quæ & Ελική, & αμαξά, id est, currus, quia currus similitudinem gerat, appellatur: altera ei propinqua, minor, quæ Cynofura, sic dicta, quod canis caudæ inflexæ similis sit. Callistonem autem Lycaonis filiam à Ioue amatam, & compressam esse: deinde à Iunone cognita in vrsam conuersam, & Dianæ, instar feræ, sagittis configendam esse traditam: postremò à Ioue in cælo collocatam, poëtæ fabulantur. Aratus paullo aliter hanc fabulam narrat, aitque ab his duabus vrsis Iouem, cum puer esset, & cum à Corybantibus custodiretur, educatum esse.

C

GELIDÆ MET. ORÆ] vel ab ora gelidæ metuatur: vel dic, à quibus Rex oræ gelidæ metuatur. **QVID TIRID. TERR.]** non admodum sollicitus, quid Tyridates extimescat, aut quis ei bellum inferre cogitet. sic Od. xi. lib. 2. *Quid bellicosus Cantaber & Scythes Hirpinae Quincti cogitet, &c.* quidam libri scripti habent, *Mutridatem*, sed cum litura.

FONTIBVS INTEG.] puris, sinceris, ἐπιληπνέσι. sic Lucret. lib. 4. *inuat integros accedere*

fonteis, Atque haurire, iuuatq; nouos decerpere flores. **D**

PIMPLEA DVLCIS.] Musa Pimplea à Pimpleo monte & fonte sic appellata: de quo Strabo lib. 9. *Θρακίης τῶν Πιερίων, καὶ τὸ Λεῖβηθρον, καὶ τὸ Πιμπλήον ὄρος τῆς Μῆσσης ἀνέδειξαν. Ἐκλιπόντων δ' ἐκαίον, Μακεδόνες γὰρ ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα.* Catull. *Mentula conatur Pimplæum scandere montem: Musæ furcillis præcipitem eijciunt.* Callimach. in hymno ad Delum. *Ὡς μῦσαι τὸν αἰοῖδον, ὃ μὴ πῖμπλειαν αἰεῖσι, Ἐχθροῖ.*

NIL SINE TE MEI PROS.] codex Donati & nonnulli alij habent, *Nil sine te mei Possunt honores:* quæ lectio non est rejicienda, immò verò fortasse vulgata anteponenda.

HVN C.] Lamiam.

LESBIO SACRARE] decet te & tuas forores hunc immortalitati consecrare fidibus Latinis, & carmine Sapphico, vel Alcaico.

Ode 27.

Ad sodales inter pocula rixanteis, & poculis ipsis pugnanteis: hoc esse barbarorum, inuitatus vt bibat, id se ea lege facturum, si frater Megilla nomen amicæ suæ proferat, vel sibi in aurē dicat. **E**

NATIS in vsu letitia scyphis

Pugnare, Thracū est tollite barbarū

Morem: verecundūque Bacchum

Sanguineis prohibete rixis

Vino, & lucernis Medus acinaces

Immense quantum discrepat. impium

Lenite clamorem sodales:

Et cubito remanete presso.

Vultis seueri me quoque sumere

Partem Falerni? dicat Opuntia

Frater Megilla, quo beatus

Vulnere, qua pereat sagitta.

Cessat voluntas? non alia bibam

Mercede, quæ te cumq; domat Venus,

Non erubescendis adurit

Ignibus: ingenuoque semper

Amore peccas quicquid habes, age,

Depone tutis auribus. ah miser,

Quanta laboras in Charybdi.

Digne puer meliore flamma.

Quæ saga, quis te soluere Thessalis

Magus venenis, quis poterit deus?

Vix illigatum te triformi

Pegasus expediet Chimera.

NATIS IN VSVM] Natis, id est, natura factis, πηλοῖσιν. alioqui scyphi fiunt ab artifice, non

A nascuntur. Sic Lucilius, *Iudicis Hortensii est ad eam rem nata palestra*: profert Porphir. Hoc igitur dicit. Ad computationem, & hilaritatem scyphi comparati sunt natura: ijs abuti ad pugnas, & praelia, & Thracum est, & similiū barbarorum, non humanitate politorum, & excultorum hominum. Thracum, & Scytharum ebrietatem notat Plato libro i. de legibus, his verbis: *Σκώθαι δὲ, καὶ Θράκες ἀκράτω πάντας χρώμενοι ζωαῖκες τε, καὶ αἰπὶ, καὶ κῆ τῶν ἰματίων καταχρόμενοι, καλόν, καὶ εὐδαίμων ἐπιτήδευμα νεομήσασι.* id est, Scythæ aut, & Thraces vino mero prorsus utentes, & scipi & mulieres, pfulasq; ac made factas vino vesteis habentes, preclarū, & beatū studiū esse existimant, idq; ab illis more & consuetudine receptum est. Concinit his Horatianis illud Anacreontis: *Ἄγε, δῶτε, μικρὸν ἔτω Πατάρῳ τε, καὶ ἀλαλητῶ Σκυθικῶ ποσὶν παρ' οἴνω Μελετώμεν, ἀλλὰ καλοῖς ὕπνιοντες ἐν ὕμνοις.* quorum versuum hæc ferè sententia est: (Nam mihi properanti, & aliud, quod magis ad rem attinet, agenti, numeros versuum reddere non licet) Age, date ut bibam, neque ita strepitu, & clamore omnia miscentes in vino Scythicam computationem meditemur: sed carminibus potius concinnis ac iucundis pocula temperemus.

B VERECUNDVM] id est, verecundè tractandum. eundem inuerecundum nominat Od. 11. e. pod. *Simul calentis inuerecundus Deus Fernuidiore mero arcana promorat loco.* alia scilicet ratione, nepe quia qui vinum intemperantius biberunt, inuerecundi sint, nihilque neque vereantur, neque extimescant.

SANG. PROH. RIXIS.] vel prohibete rixas à Baccho, ut sit hypallage: vel propriè, & vsitato more locutus est. sic enim M. Tull. pro lege Manil. *Erit igitur humanitatis vestra tantum civium Rom. numerum calamitate prohibere.* Idè Hor. de arte poet. *Concubitu prohibere vago.* vsitatiōra sunt illa, *prohibere itinere, prohibere domo.* Cæf. & Terent.

C VINO ET LUCERN. MED. ACIN. IMM. &c.] .i. longissimè distat, ac magnopere discrepat ferrum à vino & conuiujs. lucernas autem cum vino coniungit, quia olim noctu potissimum conuiuia agitabantur, Od. 8. lib. 3. *Et vigilas lucernas Perfer in lucem.* ad quem locum plura.

MEDVS ACINACES] acinaces nomen est peregrinum. quod genus γλωτῖαν appellat Aristot. lib. περὶ ποιητικῆς. Est autem gladius Persicus. Plato lib. 8. de Rep. eo loco, vbi ostendit, quemadmodum rerum publ. status, hominè que, qui in eis versantur, commutentur, Persarum regis gladium acinacen ostendit appellari his verbis. *τὸ φιλοχρηματὸν, μέγαν βασιλέα ποιεῖν οἱ ἑαυτῶ, πάρας τε καὶ σρεπίας, καὶ ἀκινάκας παρὰ Λωννήτα.* & Dion. lib. 50. de Antonio, *καὶ ἀκινάκῳ ἐστὶν ὅτε παρελόντων: ἐδῆπ τε ἔξω τῶν πατρίων ἐχῆτο:* id est, & acinacen interdum accingebat: & vestitu alieno à patrijs institutis utebatur. Medum autem appellat, quia Medorum imperium ad Persas translatum fuit, Medique, & Persæ vni Cyro paruerunt. sic sup. Ode 2. *Medos pro Persis posuit,* ut annotauimus. & Catull. de co

D ma Berenices. *Cum Medi irrupere nouum mare.* Atque hæc à M. Ant. Mureto fuerant iam pluribus verbis explicata.

IMMANE QVANT. DISCR.] summopere discrepat. Est autem hoc genus loquendi Græcorum proprium. sic enim loquuntur illi θαυμασὸν ὄσον. mirabile quantum, id est, mirificè, & mirum in modum. *ἀμήχανον ὄσον, ἀμήθητον ὄσον.* Arist. πολιτ. β. ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἡδονῶν ἀμήθητον ὄσον διαφέρει νομίζειν ἰδὸν π, id est, praterèa dici non potest, quantum referat ad voluptatem, existimare aliquid suum esse & proprium. Demosth. *πρὸς τὸ ἀπορεσθ. ὡς θαυμάσια ἡλίκᾳ πεισόμενοι διὰ τῶν ἀγαθῶν.* i. tamquam mirabilibus quantis per hos bonis abundaturi. Plato polit. α. *ἰδρωτὸς θαυμασὸν ὄσον.* Idem θ. *ἐκὼν εἰ ποῦτον ἡδονῆν νικᾷ ὁ ἀγαθὸς τε, καὶ δίκαιος τὸν κακὸν τε καὶ ἀδίκον, ἀμήχανον δὲ ὅσον νικᾷ εὐχρηστοσύνην τε βίης, καὶ κράλλει, καὶ ἀρετῆ.* Si igitur vir bonus & iustus tanto improbum & iniustum hominem voluptate & iucunditate vitæ superat, inexplicabili quanto superabit vitæ elegantia, decòre, & pulchritudine. Idem in Alcibiade. *θαυμαστῶ ὄσω πρὸς σε πρὸς θυμῶν ἔχει.* Tale illud Aristoph. in Ranis. *εὐδὺς γὰρ ἡμάρτηκεν ἑρέων ὄσον.* id est, statim enim aberrauit cæleste quantum: id est, spatium ingens, quantum scilicet cælum à terris distat. Atque ad eundem modum M. Tullius loquitur lib. de finib. 4. *sed differre inter honestum, & turpe, nimium quantum, nescio quid immensum.* idem orat. perf. *huic generi orationis aspergentur etiam sales, qui in dicendo mirum quantum valent,* id est, θαυμασὸν ὄσον. non dissimile exemplum est, quod è secundo historiarum Salustij libro producit Nonius Marcellus. *immane quantum animi exarsere.* nam immanis ponitur interdum pro magno, ut docet Festus. sic & Cornel. Tacitus lib. 19. *Et Flavianus exercitus immane quantum animo, exitium Valentis, ut finem belli, accepit.*

LENITE CLAM. SOB.] sic Od. 8. lib. 3. *procul omnis esto Clamor & ira.* notum est illud Pindari *ἀσυχία φιλεῖ τὸ συμπόσιον,* id est, silentium conuiuio carum est. hortatur autem siue Horatius, siue quis alius sodales suos, ut vociferari & contendere inter se desinant, seseque in lectis eo corporis situ contineant, quo esse & bibere, non autem pugnare possint.

ET CVBITO REM. PR.] hoc corporis habitu ac situ cenabant Græci ferè omnes, & Romani illi veteres, accumbentes scilicet, & cubito innitentes, non sedentes: cuius rei complura in ruinis & parietinis Italiae, vestigia ac monumenta vidi. ad hunc locum pertinet ille, qui est Saty. 4. lib. 2. *Nec satis est car a pisceis auerrere mensa Ignarum, quibus est ius aptius, & quibus assis Languidus incubitus sese conuiuia reponat.* quos versus suo loco explicabimus: hoc tantum dicemus in præsentia, ex his duobus locis perspicuum esse ita composito corpore cenasse veteres, ut modicè inflexa, & incuruata superiore corporis parte, reliquâ iacerent: quod est accubare. Nam ridiculum est, quod scribit Acron: deorum esse accumbere, virorum discumbere, ferarum recumbere, cum ita loquatur M. Tullius oratione de supplicijs: *ut mihi hebria quotidie conuiuia essent, vir accumberet ne-*

Amo, prater ipsum & pratextatum filium, Idem epistol. ad Pap. Præm, lib. 9. *Accubueram hora nona cum ad te harum exemplum in codicillis exaravi, & pro Deiot. huc te è balneo, priusquam accumberes, ducere volebat.* & in Catil. 2. ad Quirit. *qui mihi accubantes in conuiuio complexi mulieres impudicas, vino languidi, conferti cibo, &c.* & Terent. Eunuch. *At dum accubabam, quam videbar mihi esse pulchrè sobrius?* Itaque hoc tantum interesse puto inter illa duo priora, accumbere & discumbere, quod discumbere semper de pluribus dicitur: vt M. Tull. ad Attic. lib. 5. epist. 1. *discubuimus omnes prater illam:* accumbere autem, & de vno, & de pluribus siue hominib⁹, siue diis. Qui autem recubare putat ad feras duntaxat pertinere, legat primum versum Virg. in Tityro: & illum locum M. Tull. pro Deiot. *Cum in lectulo recubnisset.* & 2. de orat. *cum ceteris in campo se exercentibus, in herba ipse recubnisset.* & de diuinat. 2. *deinde cum se collegisset, idq. visum pro nihilo habendum esse duxisset, recubnisset.* Nam ex illis locis intelligere licet, recubare, seu recumbere, non esse ferarum proprium. Est autem *recumbere* toto corpore iacere, ita scilicet composito, vt facile somnum capere possis. interdum tamen pro accumbendi verbo vsurpatur: vt ep. ad Torquat. lib. 1. *Si potes archaïcis conuiuia recumbere lectis.* Herôas porrò, & primos illos homines sedisse inter cenandum, non accubuisse, ex Homero perspicitur potest. vno aut altero exemplo contenti erimus. *iliad. l. autar eipweta Es κλισίω ελθόντις ὅτι κλισμοῖσι κάθηρον, &c.* id est, Postea porrò cum in tabernaculum venissent, in sedibus sedebant. & ὀδυσσ. υ. *Δαίτμονες δ' ἀνά δαίματ' ἀκάζωνται αἰοῖδ' ὅ μνέοι ἐξείης.* Conuiuia autem in ædibus audiant cantorem ordine sedentes. quod item scribit Athen. lib. 7. his verbis: *ὑπολαμβάνοντες οὐδὲ τὸ θεῶν πλησίον αὐτῶν εἶναι, πᾶς ἑορτᾶς κοσμίως, καὶ σαφρόνως δῖνον. ὅθεν ἔτε κατακλίνας καθ' ἑαυτοῖς ἀρχαῖοις ἔθος ἴδιον, ἀλλὰ δαίνωντ' ἐζόμενοι:* id est, moderatè, & temperanter dies festos agitabant antiqui. Itaq; neque solebant accumbere, sed epulabantur sedentes. Iterum Hom. ὀδυσσ. η. *Δαίνωνται τε παρ' ἀμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.* Idem alibi: *Εξείης δ' ἐζοντο καὶ κλισμοῖς τε, θρόνοις τε.* Catullus etiam Deos sedentes, non accumbentes facit in carmine de Pelei & Thet. nuptiis: *Qui postquam niueis flexerunt sedibus artus, &c.* Et Appollon. argon. lib. 2. *Αὐτὰρ ἐπιμέγα δόρπον ἐνὶ μεγάρουσι νῆστον, Δαίνωντ' ἐζόμενοι.* id est, Posteaquam autem magnam & copiosam cenam in amplis ædibus appoluerunt, Tum epulari cœperunt sedentes. Quod autem Germanus Valens indicauit mihi Seruium notare ad illum locum Virgil. lib. 7. *Æne. hic ariete caso Perpetuis soliti patres considerare mensis: maiores enim nostri sedentes epulabantur, quem morem habuerunt à Laconibus & Cretensisibus, vt Varro docet lib. de populo Rom. nihil hoc valet ad refellendum quod dicebamus initio, Romanos illos veteres, cubanteis cenasse.* Nam hæc verba Seruij, quæ sumta sunt ex Varrone, & Virgilij, referenda sunt ad primos illos & antiquissimos Romanos, qui seueriores, & duriores, & continentiores erant. posteriores enim mollius & remissius vixerunt antiquis, quemad-

modum ostendimus ex Athenæo & Homero Heroas sedenteis corpora cibo curasse, non accumbentes. Quin si res eget pluribus argumentis aut ampliore auctoritate, Plutarchus accedat, qui lib. συμποσ. πόπερον αὐτῶν δεῖ κατακλίνειν τὸς ἐστρωμένους τὸν ὑποδρόμον. vsquequaque his vocibus vitur κατακλίνειν, κατακλίσις, κατακλίωμαι, κατακλίνομαι. & Plato lib. 2. de rep. de epulis loquens: *ὅτι κλινῶν κατακλίωμαι, ἰ. in lectis cubare. ibid. κατακλινέντις ὅτι κλινῶν ἐστρωμένων μίλακι καὶ μυρρίναις:* id est, discumbentes in lectis gramineis edera & myrto stratis. Aristoph. Pluto, *κοσμίως κατακλίμεθα,* id est, modestè discumbebamus. idem Vesp. *κατακλινόμενοι τε ὅτι τᾶς κοίταις* id est, & accumbentes in lectis. quæ postrema exempla suppeditauit mihi Germanus Valens. De tricliniis verò, in quibus discumbere solebant, dicemus ad illum locum Saty. 4. lib. 1. *Sepetribus lectis videas cenare quaternos.*

VULTIS SEVERI] inuitatus ad combibendum, id se alia condicione facturum negat, quàm si frater Megillæ vnus è conuiujs, amice suæ nomē edat, & pronuntiet, siue sibi in aurem dicat.

SEVERI FALERNI] austeri. forte appellat Saty. 4. lib. 2. *Ausidius forti miscebat mella Falerno Mendosè.* Athen. lib. 1. scribit, vinum Falernū aliud austerum esse, aliud dulce: dulce autem fieri, cum sub vindemiæ tempus Noti flauerint, &c. verba Athen. sunt hæc, *εἶδη δύο τῶ φαλέρνῃ, ὁ αὐστηρὸς, καὶ ὁ γλυκῆρον. ὁ πρὸς δὲ πρῶτος γίνεταί, ὅταν ὑπὸ τὸν τρυγητῶν γότοι πνεύσῃσι*

OPUNTIÆ] à nomine Opus fit Opuntius. Est autem Opus vrbs Locridis.

QUO BEATVS VVLNERE, QVA PERREAT] id est, cuius puellæ amore saucius. sed quomodo quisquam vno tempore & beatus, & saucius esse, atque adeò perire potest? amor est variū quiddā & multiplex. noti sūt δυσέρωτες: notū illud γλυκύπικρον: notū illud Terēt. Eū. *in amore hæc omnia insunt vitia, iniuria, suspiciones, &c.* Postremò notum illud Anacreontis, *χαλεπὸν τὸ μὴ φιλεῖσαι, χαλεπὸν δὲ καὶ φιλεῖσαι, χαλεπώτερον δὲ πάντων ἀποπηγαίνειν φιλοῦντα.* id est, Et non amare durum, Et verò amare durum, Durissima omnium res Amare, nec potiri. quibus consentaneum est hoc Tibull. lib. 2. *Ah miseri, quos hic graniter Deus urget, at ille Felix, cui placidus leniter afflat amor.* in summa, **F** amans eo, quòd potiat, beatus dici potest: quòd seruiat autem, & quòd semper sollicitus sit, perit, & miser est.

SAGITTA] no: i sunt Cupidinis arcus, notat sagittæ. nihil tritius est apud poetas tum Græcos, tum Latinos. Vnus Propertius nobis erit nunc instar omnium lib. 2. *Et merito hamatis manus est armata sagittis: Et pharetra ex humero Cnossia utroque iacet.* Lege & Philostratum in imaginibus & infrà Ode 8. lib. 2. *Semper ardenteis acuens sagittas Cote cruenta.* Xenophon autem *ἄπομνη. α.* ait iccirco Cupidines sagittarios fingi, quòd formosi & formosæ etiam è longinquo loco vulnerant. verba illius sunt hæc. *ἴσως δὲ καὶ οἱ ἔρωτες πᾶσαι διατῆτο κηλοῦνται, ὅπ καὶ πύρρῳθεν οἱ καλοὶ πῆδρῶσκεισι.*

A CESSAT VOLUNTAS? NON ALIA BIB. &c.] id est, negas te mihi eius puellæ, quam amas, nomen editurum, aut in aurem dicturum? at nihil aliud mereri velim, ut bibam: nulla alia mercede, nullòve alio pretio adducar ad bibendum. *voluptas* habent cœd. Iann. Vrsin. Vatic. Torn. Russard. & nonnulli alij, non. *voluntas*: quam scripturam non sum secutus tamen.

QVÆ TE CVM Q. DOM. VEN.] blanditur ei nunc, ut nomen amicæ ab eo eliciat, atque exprimat. hoc modo: quamcunque puellam amas, quocumque amorem tuum contulisti, eam tibi amicam quæstisti, & comparasti, cuius te neq; pudere, neque pœnitere debeat. amas aliquam honesto loco natam, & forma præstantem puellam, amorem tuum honesto aliquo, & gloriatione potius, quàm pudore digno loco collocasti. *Quæ te cumque*, pro, *Quæcumque te*.

INGENVO QVÆ SEMP. AM. PECC.] non aliquam ignobilem, & generis seruilis, sed liberam, & ingenuam amas.

QVICQVID HAB. AGE, DEP.] quæcumque ea sit age, committe mihi tacituro: dic mihi in aurem non vulguro.

B TVTIS AVRIBVS] non perfluentibus, neque rimosis: sed vndique septis, & clausis ad continendam rem arcanam creditam.

AH MISER] audito tandem puellæ illius nomine, immitis fortasse, & illiberalis, & sæuo ingenio præditæ, ita exclamat.

QVANTA LAP. IN CHAR.] quàm scquam, difficilem, improbam, rapacem, auaram puellam nactus es? Proculdubiò tibi res est cum illiberali, & immiti puella, quæ te sit excruciatu: quam numquam sis potiturus. Non dissimulabo in tribus libris manu scriptis scriptum esse, *Quanta laborabas Charybdi*.

C CHARYBDI] Charybdin aquarum dicunt esse voraginem inter Adriaticum, & Tyrrenum mare, quæ vim quamdam absorbendi habeat, Scyllæ maximè geminâ, quam Scyllam credibilis est scopulum aliquem fuisse, idque ex Homero ipso colligere licet, cuius hi sunt versus. ὄδυσο. μ. Τῶ δ' ἐν ἐρινεὸς ὄβρι μέγας φύλλοισι πεθαλῶς. Τῶ δ' ἔπειτα δια χάρυβδιδος ἀναρροῖσθ' εἰ μέλαινα ὕδωρ. Τρις μὲν γὰρ τ' ἀνήσθιον ἐπ' ἡμᾶν, τρις δ' ἀναρροῖσθ' εἰ Δεινόν, μὴ σύζευκ' εἰς τύχης, ὅτι φοι- ἐδήμιεν. eodem libro. Εἶθεν μὲν γὰρ Σκύλλᾳ, ἐπὶ πρῶθι δὲ δια χάρυβδιδος Δεινὸν ἀναρροῖσθ' εἰς θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. Idem videtur sensisse Virgil. *Æneid.* 3. *Dextrum Scylla latus, laeuum implacata Charybdis Obsidet, atque imo barathri ter gurgite vastos Sorbet in abruptum fluctus rursusque sub auras Erigit alternos Et sidera verberat vnda.* M. Tul. orat. de harusp. respō: *quam denique tam immanem Charybdin poëta fingendo exprimere potuerunt, quæ tantos exhaurire gurgites posset, quantas iste Byzantiorum, Brogitarorumque preda exforbuit?* Idem de orat. 3. *Charybdin bonorum, voraginem potius dixerim, facilius enim ad ea, quæ visa, quàm ad illa, quæ audit a sunt, mentis oculi feruntur.* Idem Phil. 2. *Quæ Charybdis tam vorax: Charybdin dico? quæ si fuit, fuit animal vñ. Oceanus medius fidius vix videtur tot res, tam dissipatas, tam distantibus in locis positas, tam citò absor-*

D bere potuisse. Tibull. ad Mess. lib. 4. *Nec violenta suo consumpsit more Charybdis, Vel si sublimis fluctu consurgeret imo, Vel si interrupto nudaret gurgite pontum.* iam admonui, me in tribus exemplaribus antiquis scriptum reperisse, *Quanta laborabas Charybdi.* quam scripturam tamen non sum secutus. sic enim loquitur Oda 17. sup. *Et fide Teia Dices laboranteis in vno Penelopè, vitreamq; Circe.*

FLAMMA] Virgil. *Æneid.* 4. *est mollis flamma medullas.*

QVÆ SAGA] quæ te saga cantionibus, & carminibus amore poterit liberare? *Sagire* (inquit M. Tull. de diuinat. lib. 1) *sentire acute est: ex quo saga anus, quia multa scire volunt.*

THESSALIS] Thessali potionibus & venenis, id est, medicamentis, & poculis quibusdam partim bonam mentem hominibus adimebant, partim contrariis restituebant. Plaut. *Amphit.* *Ego polillum vlciscar hodie Thessalum veneficum, Qui peruersè adeò perturbauit familia mentem mea.* Tibull. lib. 2. eleg. 4. *Quicquid habet Circe, quicquid Medea veneni: Quicquid est herbarum Thessala terra gerit, gradatio est, saga, magus, Deus.*

E VIX ILLIG. TE TRIF.] puellam illam cum Charybdi paullo antè comparauit: nunc cū Chimæra: quam triforem fuisse ex vulgatissimo Homeri versu notum est, Πρόθεε λέων, ὅππθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα. atque idem versus apud Hesiodum quoque reperitur in Theog. ut necesse sit vel Hesiodum ab Homero mutuatum esse, vel vtrumque ab aliquo superioris ætatis poëta, si quis Homero antiquior poëta fuit. Iam Chimæra ex Thiphône & Enchidna nata est. soror eius fuit Hydra, fratres Orthus & Cerberus, ut scribit Hesiod. in Theog. Chimæram interfecit Bellerophō equo Pegafo vectus. qua de re sic Hesiod. τῶ μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.

F PEGASVS] equum Pegasum Medusæ filium nominat Pindarus, quia ex Gorgonis capite, quod ei abscidit Perseus, exsilerit, ut scribit Hesiodus in Theog. τῆς ὅτι δὴ Περσεὺς κεφαλῆν ἀποδείροτόμησεν, ἔξέπερον χυσοῦσθ' τε μέγας, καὶ πήγασος ἵππος. Quantas autem, & quàm multas ad res fortiter & præclare gerendas hic equus Bellerophonti fuerit utilis atque opportunus, & quemadmodum eidem Bellerophonti Pallas in somnis frenum dederit, quo equum antea ferum, indomitum, indocilem regeret, ac moderaretur, & quemadmodum eius opportunitate fretus Amazonas, Chimæramque flammam ex ore euomentem, & Solymos deuicerit, copiosè narrat Pindar. *Olymp.* eἰδ. 17. σὺν δ' ἐκείνῳ (Pegafo) καί ποτ' Ἀμαζονίδων ἀϊθέρος ψυχῆς ἀπὸ κόλπων ἐρήμῳ πῆξονταν βάλων γυναικείον στρατὸν, καὶ χίμαιραν πῦρ πνέουσαν, καὶ σολύμους ἔπεφνε, &c. Homerus autem hanc de Pegafo & Bellerophonte fabulam omnium plenissimè narrat, *Iliad.* σ. Aratus quoque de Pegafo scribit nonnulla. ex eis petat, qui voler.

EXPEDIET] illigatum, & impeditum expediet, id est, soluet. Chimæra quidem habent libri vulgati, & nonnulli scripti: Chimæra autem Donati, Faëni, Vrsini, vnus Vatic. Tornes. ut trifor- mi Chimæra cohæreat cum verbo expediet.